

Natalie van Boxtel. FOTOHMC/LEO BLANK

'Terugval hoeft bij Jacek niet desastreus te zijn'

Den Helder * Natalie van Boxtel, beleider van Jacek, zegt: „dnoDoen neemt alleen buitenlanders op die minstens vijf jaar hier hebben gewerkt en in Nederland staan ingeschreven omdat ze dan recht hebben op sociale voorzieningen.” „Dat was zo bij Jacek. Hij had in korte tijd veel verloren. Het is knap dat hij zich in redelijk korte tijd herstelt. Er is weer een inkomen, er is bewindvoering gestart en hij

heeft ook weer zinvolle dagbesteding.” „Hij voelt zich nuttig bij Vrijwillig Landschapsbeheer. Als hij in een goed werkritme zit heeft hij geen moeite met alcohol.” „Maar Jacek is er nog niet. Het is lastiger voor hem omdat hij geen ander netwerk heeft dan zijn landgenoten die ook vaak kampen met eenzaamheid. Hij weet dat hij nog kan terugvallen in te veel drankge-

bruik.” „Jacek heeft ook hulp aangevraagd van Terwille (christelijke instelling voor verslavingszorg, red.) om alcohol de baas te blijven. Alleen wonen zal veel van hem vragen. Maar terugval hoeft niet desastreus te zijn. Als hij zich maar herinnert wat hij wil. Daarom zullen wij hem ook in de nazorg nog enige tijd blijven begeleiden om een nieuw netwerk op te bouwen.”

Regionaal **7**
Onder Dak

Onder Dak

In de serie 'Onder Dak' vertellen ex-daklozen over hun verleden, heden en toekomst.

Aflevering 6 (slot):
Jacek Ceglaz (60):

Jacek Ceglaz in het sociaal pension: „Ik korte tijd heb ik hier vrienden gemaakt.”

FOTO GEORGE STOEKENBROEK

Alcohol als toevluchtsoord

Leo Blank
redactie.hc@nhd.nl

Den Helder * Jacek Ceglaz draait er niet omheen. Lange tijd dronk hij meer alcohol dan goed voor hem was. Misschien wel veel te veel. Als suikerpatiënt moet hij juist extra uitkijken. Toch keek hij niet op een biertje meer of minder. Alcohol was een toevluchtsoord, een paar uur geen zorgen aan de kop.

De zestigjarige Pool kwam dit voorjaar abrupt tot inkeer. Zo kon het niet verder. Hij was net zijn huurwoning in Dirksborn kwijtgeraakt door betalingsachterstanden die snel opliepen. Zijn tweede vrouw, met wie Jacek net enkele jaren eerder in het huwelijk was getreden, besloot van de ene op de andere dag terug te keren naar haar beide dochters in Oekraïne. Met een dronken kop was hij met zijn auto een sloot ingereden. Jacek werd opgepakt en bracht een nacht door in het politiebureau.

Op adem

Ten einde raad stond hij op de stoep van dnoDoen. In het sociaal pension kwam hij op adem na een

hectische periode. Samen met zijn begeleider Natalie van Boxtel probeerde Jacek orde te scheppen in de puinhoop die hij had gemaakt van zijn leven. „Ik had een schuld van 60.000 euro. Overal waren betalingsachterstanden ontstaan. Bij Wooncompagnie, nutsbedrijven, ziektekostenverzekeringsmaatschappij. Verkeersboetes waren niet betaald. Door aanmaningskosten liepen ook die bedragen snel op”, blikt hij terug.

Bewindvoerder

Sinds deze zomer loopt hij strak aan de leiband van een bewindvoerder. Jacek houdt een klein bedrag over om van te leven. Voor heel af en toe een verzetje als hij met Poolse vrienden de stad ingaat. „Dan wandelen we en praten ondertussen over van alles en nog wat. We drinken een biertje en dan gaat iedereen weer naar huis”, vertelt hij in het sociaal pension, alom bekend als Het Wapen van Den Helder. Hij beseft dat het nog jaren zal vergen voordat hij schuldenvrij is. Toch voelt Jacek zich al stukken beter: „Ik heb weer houvast in mijn leven. Sinds twee maanden werk ik met behoud van uitkering bij Vrijwillig Landschapsbeheer.

Iedere dag in de buitenlucht. Maaien, snoeien, walkanten onderhouden. Ik word opgehaald en thuisgebracht. Kom zo niet in de verleiding om onderweg drank te kopen.”

„Aan het eind van de dag ben ik moe. We eten warm in het sociaal pension, kijken tv of lezen de krant. Om elf uur gaat iedereen naar bed.”

Jacek krijgt geleidelijk het idee dat hij de regie over zijn leven herwint. Jarenlang was hij soms de weg kwijt. Alcohol kreeg de beminlijke man steeds meer in haar greep.

Verdriet

„Ik had veel verdriet en was eenzaam. Mijn beide zoons uit mijn eerste huwelijk, ze zijn dik in de dertig, heb ik al heel lang niet meer gezien of gesproken. Ik weet niet eens of ze getrouwd zijn en kinderen hebben. Ik ging twintig jaar geleden naar Nederland om geld te verdienen voor mijn gezin in Polen. Ik werkte bij bloembollenbedrijven in de Noordkop. En ook bij groenteverwerkingsbedrijf Vezet”, vertelt hij. Dat veranderde toen hij door gezondheidsproblemen zijn baan verloor. De geldstroom naar War-

schau droogde op. Het huwelijk liep op de klippen. Ook de relatie met de Oekraïense vrouw bleek niet bestand tegen de spanningen. „Op een dag was ze vertrokken. Ze was teruggegaan naar haar vaderland, naar haar beide dochters uit een eerder huwelijk. Daar zat ik dan, moederziel alleen. Alcohol was m'n enige troost.”

Woonruimte

Maar Jacek krabbelt voorzichtig op, mede dankzij Natalie van dnoDoen. Het gaat zelfs zo goed dat er weer zicht is op eigen woonruimte. Waar hij de regie nog meer in handen kan nemen. Met de zekerheid dat het sociaal pension een vangnet is mocht het (nog) niet lukken om met begeleiding op eigen benen te staan.

Jacek heeft er tweeslachtige gevoelens bij: „Ik verlang naar zelfstandigheid en vrijheid. Ik denk dat ik goed voor mezelf kan zorgen. Ook al zal dat soms niet makkelijk zijn. Aan de andere kant zal ik de gezelligheid en geborgenheid van het sociaal pension gerust missen. In korte tijd heb ik er vustend gemaakt. Het zal een schok zijn die niet meer dagelijks te zien. Daar moet ik mijn weg in zien te vinden.”